

[Ministeren for familiens anliggender.]

og bestemmelsen om hjemmehjælpere vil kunne optages i forslaget ved et ændringsforslag.

Jeg går ud fra, at de kommuner, der endnu ikke har indført husmoderafløsning, snarest vil gøre det, og jeg kan her henvise til, at det kan være en naturlig opgave for flere kommuner at slutte sig sammen om en fælles ordning, og kan også pege på, at de regler, der gælder om garanteret mindstelen for husmoderafløserne, skulle hjælpe til at fastholde en kreds af personer, der står til rådighed for opgaven.

Jeg kan i øvrigt henvise til selve lovforslaget og til bemærkningerne til forslaget og skal hermed anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal samtidig fremsætte forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familiejdelser. (Støtte til mødre i forbindelse med fødsel).

Denne lov, der er gennemført i sidste folketingssamling, er jo endnu ikke trådt i kraft, idet det først skal ske samtidig med bestemmelserne om kildeskat den 1. januar 1969.

Under behandlingen i folketinget af forslaget til loven ønskede folketingsudvalget forskellige forhold undersøgt med henblik på ændringer af loven, som skulle træde i kraft samtidig med de bestemmelser, der allerede er gennemført.

Et af de spørgsmål, der skulle undersøges nærmere, var muligheden for at give bedre regler om støtte til en moder efter en fødsel.

Det har i de senere år været drøftet, om man bør give en moder mulighed for at blive i sit hjem for at passe sit barn en vis tid efter fødslen.

For at få spørgsmålet belyst har der under ministeriet for familiens anliggender været nedsat et udvalg, som har afgivet en betænkning.

Når man skal vurdere, hvor vigtigt det er, at en moder i den første tid af et barns liv selv kan tage sig af det, er der flere hensyn at tage i betragtning. Den lægevidenskabelige og psykologiske sagkundskab skønner, at den nære kontakt i den første tid af barnets liv mellem moder og barn er af størst betydning.

Men på den anden side bør den moder, der selv må tage arbejde uden for hjemmet,

næppe være borte fra arbejdet i lang tid, da hun herved risikerer at få en isoleret stilling og få vanskeligt ved senere at indpasses i arbejdsmarkedet. Man bør derfor næppe i almindelighed skabe regler, der i længere tid holder moderen borte fra sit arbejdssted.

Det forslag, jeg her fremsætter, foregiver ikke at være den endelige løsning på spørgsmålet om, hvad man fra samfundets side bør gøre for en moder i tiden efter en fødsel.

Forslaget går ud på at give den enlige moder mulighed for i 4 måneder efter et barns fødsel at blive i sit hjem for at tage sig af barnet, idet hun får ret til en ydelse, der svarer til enkepensionen med pensionstillæg og med tillæg af det beløb, som forskudsvis kan udbetales af det offentlige som faderens bidrag til en moder før og efter fødslen. Med den hjælp skulle moderen være i stand til at klare sig i den første tid. Hun vil jo i anledning af selve fødslen få moderskabsydelsen på 600 kr. og til barnets forsørgelse få børnetilskuddet og faderens normalbidrag til barnet.

Det er meningen, at den enlige moder i tiden efter fødslen så vidt muligt skal tage stilling til, hvorledes hun fremtidig skal klare sig selv og forsørge barnet; og for at hun kan få hjælp i sine overvejelser, er det efter forslaget pålagt det sociale udvalg at give moderen vejledning om, hvor hun kan få råd med hensyn til sine personlige og økonomiske forhold, og hvilke muligheder der foreligger for uddannelse og for hjælp hertil. Det sociale udvalg kan måske selv give moderen den nødvendige bistand, men bør ellers henvise til anden hjælpeinstans. Efter forslaget skal det sociale udvalg, når det skønnes ønskeligt, optage forhandling med revalideringscentret, arbejdsanvisningen eller mødrehjælpen, om moderens uddannelse, omskoling eller beskæftigelse. Denne regel svarer til en bestemmelse i enkepensionsloven.

For at understrege betydningen af, at moderen anvender tiden til at forberede sig til at klare sig efter udløbet af 4 måneders perioden, bestemmes det, at det er en forudsætning for at modtage ydelsen efter loven, at hun i givet fald følger anvisninger, som en hjælpeinstans bibringer hende.

Er der tale om en enlig moder, som har et arbejde, og som måske i tiden omkring fødslen modtager dagpenge, vil hjælp efter den